

Fremskridtspartiets repræsentant protesterede kraftigt herimod, idet der var tale om en grov krænkelse af fundamentale regler for enhver behandling af en sag i folketingsudvalg eller andetsteds, når et medlem ikke kan få sine rettidigt afleverede synspunkter viderebragt til de andre medlemmer, før disse tager stilling til den forelagte sag.

Udvalgets formand afskar imidlertid videre debat om emnet og fik repræsentanter for de i øvrigt i udvalget mødte partier til at erklære sig enige i foranstående flertalsindstilling, som var omdelt til medlemmerne, før første møde i sagen overhovedet var påbegyndt, og før man havde den ringeste anelse om, at skrivelsen af 9. november 1979 ville fremkomme.

Det kan bestemt ikke være korrekt af folketinget at godtage en udvalgsbehandling – eller rettere mangel på behandling – som den, der hermed er foregået, og hvor man dels har afskåret et medlem fra at få sine synspunkter bragt videre til de andre medlemmer og dels fra at få sagen behørigt oplyst, før man har gennemtvunget en afgørelse fra udvalgets side. For at en sådan foragt for normal anstændig sagsbehandling ikke skal danne præcedens, må folketinget – hvad enten man vedrørende selve sagen er enig med den ene eller den anden – vise behandlingen tilbage til udvalget for forretningsordenen, således at udvalget i denne sag kan levere et anstændigt udvalgsarbejde til brug for folketingets forhandlinger ganske på samme måde, som det da heldigvis hidtil har været skik; at alle folketingsudvalg i alle sager bearbejder det foreliggende materiale i en parlamentarisk forhandling, før man afleverer indstilling til folketinget.«

Som bilag til betænkningen var optrykt dels justitsministerens skrivelse af 7. november 1979 samt den skrivelse vedlagte kopi af anklageskrift og ankemeddelelse af 24. januar 1978 og dels den i udvalgsmindretallets udtalelse nævnte skrivelse af 9. november 1979 fra Glistrup til udvalget med bilag.

Eneste behandling af indstillingerne fra udvalget for forret-